

Ben Sensiz Yarım Kaldım

— Emrah Saglam · 20 Mayıs 2012

Gecenin amansız asabiyetini üzerime giyip, yaşanmamış heyecanlara bürünüyorum. Katran sarısı düşlerin ortasında, alaca bulaca olmuş hayalleri kartondan yapılmış bir evin içersine sığdırıp, teselli ediyorum kendimi...İsimsizliğime, anlamsızlık yükleyip çarpık çurpuk adımlarla yürüyorum nereye gittiğimi bilmeden...Hüsran kıvamımda gözyaşları birikiyor kirpiklerimde...Ağlasam çaresi yok, gülsem nedenim.

Sıyrılıp geldim sana, zamanın bütün ezincini hiçe sayıp, hoyrat düşler büyüttüm gönlümde... Öyle bir zaaftın ki içimde; açıp okumak istedikçe içini; tomurcuk olup baka kaldım... Siyah perdenin üzerine beyaz tül olup, gri renkle baktım yarınlara...

Neden her yer gri diye sorduklarında: o yok dedim susa kaldım...

Sevgilim 'ben sensiz yarım kaldım...

Pervazsız düşleri yitirip, meylsiz duygular taşımak istiyorum sabaha.

Gözlerim gecenin grisinde kaybolup giderken, umutlar ile avunup duran, nakış işlemeli sepetin, ince kıvrımlı çizgileri arasında, yarım kalan zamanı arıyorum. Aslında, senden başkalaşmış duygularını ilk hali ile bana vermeni istiyorum... İstiyorum senden bunu, benden aldığın diğer yarımı bana geri vermek; ayrıca kıytrık duyguları bir kenara atmak zorundasın. Hadi artık oyalama beni;

Ben sensiz yarım kaldım!

Parmak uçlarımdan akıp giden terlerle, temizliyorum içimde kirli kalmış bizi. Eksikliğine ağlayıp, gri gülüşlerle avutuyorum geleceğimizi. Delik derişik tellerin arasında, damla sakızı kokusu sindi etrafa... Ne çok severdin bu kokuyu... Kokladım ama hiç bir şey anlamadım...

Ben sensiz yarım kaldım.

Varlık ve yokluk arasında, yerin yedi kat derinlerinde hissediyorum seni, hissettiğim yerlerde kaybolup gidiyorsun bazen ve ben buna dayanamıyorum. Baktığım bir resmin içinde yırtık kalmış gülüşümüze, kırışık gözyaşlarımı geçiriyorum. Resim ıslanıyor buruşuyor ve en sonunda eriyip gidiyor o devasa sanat eseri. Kâinat kibirli bakışlarla izlerken beni, etkileniyorlar benden, küçülüyorlar gözümde ve kendileri kadar kalıyorlar.

Yakamoz pencerede sabahı bekliyor. Güneşsiz bir güne kavuşmanın heyecanı dellendirirken ruhumu; zifti çıkmış duygularımı demliyorum, mavi alevin görünmez ışığında...

Geçmişe doğru daldığında gözlerim, yitiriyordum sanki bütün acıları. Kaçırıp götürdün benden dalışlarımı, apar topar topladın valizini ve gittin... Gitmeye bu kadar hazır olduğumu bilmiyordum

sevgilim. Gülüşüne dünyaları verirken bir zamanlar, gidişinde evrenlere sığamayacak kadar büyüdü küfürlerim...

'Bir gece yarısı gittin... Nerden bilebilirdim; gitmek için gelmişsin...

Uzun metrajlı hayat sahnesinde, kısa mesaj tadında film oldu sen gittikten sonra dünyam. Telefondan yazdım, televizyondan izledim gözyaşlarımı. Ağladım erkek ağlamaz dediler, güldüm deli diye dalga geçtiler... Ne yapacağımı şaşırđım sen gittikten sonra. Bir yarım ağlarken yarımılığıma, diğer yarım bağırdı çağırdı saflığıma. Sevgilere ve aşklara... Bağırdı çağırdı kaybettiğimiz yarınlara...

Kalbim aklımda değil, bu şizofren çocuk öksüz değil... Düşlere sarıldığım gece yorganım oldu. Kanepenin üzerine bir yastık, deli duygularım bedenimde sarmaşık. Anlamıyorum ben gecenin içine sinen ve karanlıkta yüzen yunus balıklarını... Onlar maviyi ve insanı severlerdi oysa... Ne işiniz var gecemde, hey küçük yunus kalk o koltuktan, o yastık benim, annene söyle ukalalık yapmasın; öksüz kalmış bir yetim değilim ben! Sadece duyguları elinden alınmış bir adamım, galiba birazda isyankar.

Tamam sustum!

Gittin amma bitmedin...

.

.

'Ben sensiz yarım kaldım...

10Nisan08Aşk ile...Emrah Sağlam